

Arrest

nr. 275 492 van 27 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WUYTS
Sint-Guibertusplein 14
2222 ITEGEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2022.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. WUYTS en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, dient op 9 februari 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 27 februari 2015 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing waarbij verzoeker de vluchtelingenstatus wordt geweigerd en de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend.

Op 24 augustus 2018 en 18 september 2018 wordt verzoeker gehoord omdat uit zijn dossier blijkt dat er een nieuw element in verband met zijn subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking moet worden genomen. Verzoeker krijgt de gelegenheid om mondeling op dit element te reageren en redenen aan te halen tot behoud van zijn status.

Op 4 oktober 2018 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker gaat niet in beroep tegen deze beslissing.

Na zijn strafeinde wordt verzoeker eerst nog vastgehouden in de gevangenis met het oog op verwijdering en vervolgens wordt hij in juni 2022 overgebracht naar een gesloten centrum.

Op 14 juni 2022 dient verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 juli 2022 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een soenniet van Arabische origine te zijn, afkomstig uit Bagdad. U verklaarde uw land te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door onbekenden. U stelde dat u in 2013 werd ontvoerd en minder dan een week werd vastgehouden en geslagen - met een operatie aan de appendix als gevolg - tot uw vader met geld over de brug kwam. U zou vervolgens vooral zijn thuisgebleven tot er in november 2014 een dreigbrief volgde en ook uw vader verschillende keren werd bedreigd. Eind december 2014 vertrok u per vliegtuig naar Turkije, alwaar u enige tijd te Istanbul en Ankara verbleef alvorens u op 7 februari 2015 per vliegtuig, en met een vals paspoort, verder reisde naar België. Dezelfde dag diende u aan de grens een verzoek om internationale bescherming in.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloot u op 27 februari 2015 de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet omdat uw stad van herkomst, Bagdad, toen als dermate onveilig werd bevonden dat een burger zoals uzelf een risico op ernstige schade dreigde te worden in het kader van een binnenlands conflict. Het CGVS was echter van oordeel dat er in uw hoofde geen sprake was van een gegronde vrees voor vervolging en een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet, omdat uw verklaringen ongeloofwaardig waren en uw vervolgings-vrees niet actueel was. De vluchtelingenstatus werd u bijgevolg geweigerd.

Op 14 juni 2018 ontving het CGVS van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een vraag tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst voor verschillende feiten.

Omdat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde werd verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hadden, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig werd geacht, werd u door het CGVS opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 24 augustus en 18 september 2018 om mondeling op deze nieuwe elementen te reageren. U stelde niet naar Irak terug te kunnen daar u biseksueel bent.

Op 4 oktober 2018 besloot het CGVS tot de opheffing van uw subsidiaire beschermingsstatus. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 21 juni 2019 werd u door het Hof van Beroep veroordeeld tot een definitief geworden gevangenis-straf van 4 jaar.

Op 27 juni 2019 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 2 jaar met probatie uitstel.

Op 19 mei 2022 werd u in de gevangenis weerhouden voor de DVZ teneinde u te verwijderen van het Belgisch grondgebied. U werd overgebracht naar een gesloten centrum waar u op 14 juni 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming indiende.

U verklaart niet naar Irak te kunnen terugkeren omdat u sinds 2017 homo- dan wel biseksueel bent. Ter staving van uw verzoek legt u enkele brieven voor. In uw administratief dossier bevinden zich tevens kopieën van uw Iraakse identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs en attesten van de Iraakse ambassade betreffende uw nationaliteit en geboorte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steun-maatregelen rechtvaardigt.

Hoewel u stelt depressief te zijn blijft dit een blote bewering die door geen enkel objectief element wordt ondersteund.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures. Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw terughrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient te worden gewezen op het feit dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus waarbij werd vast-gesteld dat uw persoonlijk asielrelaas, in casu vervolging door onbekenden, ongeloofwaardig werd geacht. De subsidiaire beschermingsstatus werd u louter toegekend op basis van de toenmalige veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, met name Bagdad. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Het CGVS ging vervolgens over tot de opheffing van uw subsidiaire beschermingsstatus aangezien de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde werd verleend, de veiligheidssituatie in Bagdad, een voldoende ingrijpend en niet-voorbij-gaand karakter had, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig was. Bij deze beslissing oordeelde het CGVS bovendien dat uw voorgehouden biseksuele geaardheid ongeloofwaardig was. U ging opnieuw niet in beroep tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit uw administratief dossier blijkt namelijk dat u zich opnieuw beroept op uw voorgehouden seksuele geaardheid. U brengt hierbij echter geen elementen aan die de vastgestelde ongeloofwaardigheid betreffende dit asielmotief kan weerleggen. Het hoeft geen betoog dat uw claim dat u homo- dan wel biseksueel zou zijn weinig overtuigend is aangezien er een merkelijk verschil bestaat tussen homo-seksualiteit en biseksualiteit. Bovendien moet er worden vastgesteld dat uw tweede verzoek wel bijzonder laat in de tijd is overwegende dat de opheffing van uw beschermingsstatuut dateert van 4 oktober 2018, bijna 4 jaar geleden, en u dit verzoek pas indiende op het moment dat u zich in een gesloten centrum bevond met het oog op een repatriëring. De brieven die u voorlegt volstaan evenmin op geen enkele manier om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweerde seksuele geaardheid te weerleggen. Het betreffen hier immers louter brieven afkomstig van een, veel oudere, Belgische mannelijke persoon, zonder enige reactie van uw kant waaruit mogelijk oprechte gevoelens ten aanzien van deze man zouden kunnen worden afgeleid of waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat u daadwerkelijk een relatie met hem zou hebben of dat u daadwerkelijk homo- of biseksueel zou zijn. De DVZ stelde hieromtrent trouwens reeds vast dat de afzender van deze brieven u weliswaar herhaaldelijk bezocht in de gevangenis maar

dat het laatste bezoek dateert van 6 september 2019, inmiddels ook bijna 3 jaar geleden (doc DVZ, 'Vasthouding met het oog op verwijdering' 19/05/2022).

Uit het geheel van alle gegevens in uw administratief dossier kan enkel worden geconcludeerd dat u de asielpcedure tracht te misbruiken om een verblijf in België te bekomen. Hierbij dient bijkomend te worden opgemerkt dat u zich tijdens uw verblijf in België schuldig heeft gemaakt aan een veelvoud aan misdrijven.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermings-status toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over Bagdad en de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bestaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, liggen anno 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Anno 2021 voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Deze resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden eveneens installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. In 2020 voerden verschillende pro-Iraanse milities aanvallen uit op de Green Zone in Bagdad,

op de legerbasis van Taji en op transporten van het Amerikaanse leger. In 2021 vond er een wijziging in de modus operandi plaats en werden de raketaanvallen ingeruild voor het plaatsen van berm bommen gericht tegen wegtransporten. Het effect op de burgerbevolking van deze ontwikkelingen is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel betogingen plaats maar zonder grote gewelduitbarstingen. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerde ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan

90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een

reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 48/4 § 2, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het "principe van behoorlijk bestuur". Verzoeker meent ook dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker vraagt dat hij wordt erkend als vluchteling en dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend.

2.2. Stukken

2.2.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- een brief van M.L. van 1 juni 2022 (stuk 3);
- een overzicht van de bezoeken van M.L. aan verzoeker in Merksplas (stuk 4).

2.2.2. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarbij volgende stukken:

- een e-mail van verzoekers raadsman van 11 juli 2022 aan de verwerende partij met de vraag om het administratief dossier over te maken (stuk 1);
- een e-mail van de verwerende partij van 18 juli 2022 aan verzoekers raadsman met het administratief dossier (stuk 2);
- een afdruk van het administratief dossier zoals de verwerende partij dit heeft doorgestuurd naar verzoekers raadsman op 18 juli 2022 (stuk 3).

2.3. Nota met opmerkingen van de verwerende partij

De verwerende partij dient op 19 juli 2022 een nota met opmerkingen in waarin zij refereert aan volgende documenten en er de weblinken van weergeeft:

- "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq" van mei 2019 (stuk 1);
- de "EUAA Country Guidance Note: Iraq" van juni 2022 (stuk 2);
- de "COI Focus Irak – Veiligheidssituatie" van 24 november 2021 (stuk 3);
- het "EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation" van januari 2022 (stuk 4).

2.4. Beoordeling

2.4.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.4.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De aangevoerde schending van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, mist dan ook juridische grondslag.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden herhaald dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.4.3. Vooreerst wordt erop gewezen dat de commissaris-generaal in het kader van verzoekers eerste verzoek om nationale bescherming besloot tot een weigering van de vluchtelingenstatus omdat de verklaringen over zijn ontvoering en de daaropvolgende bedreigingen ongeloofwaardig zijn en tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 4 oktober 2018 werd de subsidiaire beschermingsstatus opgeheven omdat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee verzoeker de hoedanigheid van subsidiair beschermde werd verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hadden, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig werd geacht. Verzoeker stelde geen beroep in tegen deze beslissing.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vast-

staand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen, zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.4.4. In het kader van huidig tweede verzoek om internationale bescherming beroept verzoeker zich opnieuw op zijn seksuele geaardheid. In de 'schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag' (adm. dossier, stuk 6, inventaris en documenten DVZ) zegt hij dat hij biseksueel en homo is en angstig is voor een terugkeer naar zijn land, bang voor de boze reacties, dit is ook verboden in zijn land. Hij legt hierbij brieven voor van M.L., een Belgische man.

Verzoekers huidig volgend verzoek om internationale bescherming wordt in de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verklaard om volgende redenen: (i) verzoekers eerste verzoek werd afgesloten met een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus waarbij werd vastgesteld dat verzoekers persoonlijk asielrelaas ongeloofwaardig werd geacht, de subsidiaire beschermingsstatus werd hem louter toegekend op basis van de toenmalige veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, met name Bagdad; het CGVS ging vervolgens over tot de opheffing van de subsidiaire beschermings-status aangezien de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee hem de hoedanigheid van subsidiair beschermde werd verleend, de veiligheidssituatie in Bagdad, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter had, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig was; bij deze beslissing oordeelde het CGVS dat verzoekers voorgehouden biseksuele geaardheid ongeloofwaardig was; verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing, bijgevolg resten er hem geen beroeps-mogelijkheden meer met betrekking tot zijn eerste verzoek; (ii) in onderhavig geval is er geen nieuw element aanwezig in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet: 1) uit het administratief dossier blijkt namelijk dat verzoeker zich opnieuw beroept op zijn voorgehouden seksuele geaardheid: hij brengt hierbij echter geen elementen aan die de vastgestelde ongeloofwaardigheid betreffende dit asielmotief kunnen weerleggen; 2) verzoekers tweede verzoek is bijzonder laattijdig, overwegende dat de opheffing van zijn beschermingsstatuut dateert van 4 oktober 2018, bijna vier jaar geleden, en hij dit verzoek pas indiende op het moment dat hij zich in een gesloten centrum bevond met het oog op een repatriëring; 3) de brieven die verzoeker voorlegt volstaan op geen enkele manier om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn beweerde seksuele geaardheid te weerleggen; (iii) uit het geheel van alle gegevens in het administratief dossier kan enkel worden geconcludeerd dat verzoeker de asielprocedure tracht te misbruiken om een verblijf in België te verwerven; hierbij dient bijkomend te worden opgemerkt dat verzoeker zich tijdens zijn verblijf in België schuldig heeft gemaakt aan een veelvoud aan misdrijven; (iv) de subsidiaire beschermingsstatus wordt verzoeker niet toegekend omdat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet; de vraag rijst of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in zijn hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon; verzoeker laat evenwel na het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad; evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofd omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

2.4.5. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.4.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke

elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staat-lozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.4.7. In zijn beslissing van 4 oktober 2018 waarbij de subsidiaire beschermingsstatus werd opgeheven, oordeelde de commissaris-generaal het volgende over verzoekers geaardheid:

“Weliswaar haalt u aan dat u nog steeds vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie vrees omwille van de initieel in uw asielaanvraag aangehaalde redenen en voegt u er ook bij dat u niet naar Irak terug kunt keren omwille van uw bisexualiteit. Wat uw eerste problematiek betreft werd over deze elementen reeds een uitspraak gedaan in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 27 februari 2015. Daaruit blijkt dat geen geloof kan gehecht worden aan uw actuele vervolgingsvrees omwille van uw initieel verzoek. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Heden brengt u geen elementen aan die tot een andere inschatting van deze asielmotieven zouden leiden (CGVS 24/08/2018, pg. 2, 3, 4).

Wat betreft uw vrees ten aanzien van Irak omwille van uw vermeende bisexualiteit (CGVS 24/08/2018, pg. 6, 7) dient het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde dat u zichzelf als biseksueel beschouwt (CGVS 18/09/2018, pg.2) omdat u soms zin hebt in seks met mannen en soms met vrouwen (CGVS 18/09/2018, pg.2). Uw volatiele en weinig overtuigende verklaringen doen evenwel vermoeden dat u niet biseksueel bent.

Volgens uw initiële verklaringen is het u enkel en alleen omwille van de seks met mannen te doen (CGVS 18/09/2018, pg.2). U stelt in eerste instantie specifiek geen gevoelens te koesteren voor mannen en stelt opnieuw dat het u enkel om de seks te doen is (CGVS 18/09/2018, pg.2). Wanneer expliciet gepeild wordt naar uw daadwerkelijke gevoelens ten aanzien van mannen, verandert u het geweer van schouder en stelt wel degelijk gevoelens te hebben gehad. Uw verklaringen omtrent uw gevoelens blijken echter opnieuw stuk voor stuk van seksuele aard te zijn. Zo stelt u onder meer het volgende op de vraag of u verliefd was op een zekere Boal: ‘Ja, en we hebben ook een paar keer seks gehad’(CGVS, pg.2). Opnieuw gepeild naar uw gevoelens jegens hem en wat het precies was waardoor u verliefd op hem was, stelt u: ‘Ik heb samen met hem anderhalf jaar gewerkt. We hebben een zeer dichte relatie gehad. Hij knuffelde mij en zoende mij. Ik heb het ook zo gedaan.’(CGVS, pg.2). U opnieuw gevraagd naar waarom u hem dan graag zag stelt u: ‘We hadden seks de eerste keer en ik voelde mij op mijn gemak bij hem en ik zag hem daarom graag.’ (CGVS, pg.2) U een vierde keer gevraagd om te omschrijven waarom u hem graag zag, geeft u het volgende aan: ‘Hij doet alles op zijn gemak. Ik voelde mij comfortabel bij hem. Ik geniet met hem. En hij drinkt mijn sperma.’ (CGVS, pg.2).

Ook wanneer gepeild werd naar uw verdere gevoelsleven ten aanzien van mannen waarmee u naar eigen zeggen een relatie zou hebben gehad, vervallen uw verklaringen opnieuw enkel en alleen in het seksuele aspect van deze relaties. Zo stelt u, gepeild naar uw gevoelens voor mannen in België het volgende: ‘ik had verschillende keren zin om te vrijen met jonge mannen’ vervolgens vertelt u het verhaal over seks die u zou hebben gehad toen u zestien was (CGVS, pg.3). U stelt vervolgens dat u in België een relatie had, maar ook daar geeft u aan dat u enkel seks met hem wilde, niets meer en niet minder (CGVS, pg.4).

Uw antwoorden op de vragen betreffende uw bisexualiteit, brengt u standaard terug naar het seksuele aspect ervan. Dit wordt keer op keer bevestigd door u uitspraken dat het enkel en alleen omwille van het fysieke aspect gaat (zie voorgaande). Het biseksuele maakt een intrinsiek onderdeel uit van iemands persoonlijkheid, iets wat bijgevolg niet kan worden herleid tot één aspect, namelijk het seksuele, wat in casu echter wel het geval is.

Dientengevolge kan u niet overtuigen van het feit dat uw vermeende seksuele contacten hun aanleiding vonden in een diepgewortelde biseksuele geaardheid van uwentwege.

Bovenstaande wordt bevestigd door uw verklaringen over uw ervaringen in Irak. Alhoewel u stelde dat u in Irak een raar gevoel bij uw gevoelens, een gevoel dat u dat niet mocht uitvoeren omwille van het gevaar van uw vader, de politie en de maatschappij (CGVS, pg.3), voegt u er verder aan toe dat u zichzelf wel de vraag had gesteld, maar het enige wat u klaarblijkelijk voelde toen u iemand zag of iemand knap vond, was dat u er zin in had (CGVS, pg.4). U die stelde op zestienjarige leeftijd op bewust te zijn geweest van uw bisexualiteit, en u gevraagd wat u toen voelde in uw ontwikkeling, verwachting van de maatschappij, herleidt opnieuw alles tot het lichamelijke door te stellen dat u toen wou dat hij altijd bij u was, dat u hem altijd kon kussen en knuffelen en seks hebben. U zou zich toen op uw gemak hebben gevoeld (CGVS,

pg.4). Gezien het heersend klimaat in Irak met betrekking tot seksuele handelingen met personen van hetzelfde geslacht en waarvan u zelf ook aangeeft dat het gevaarlijk is – u geeft daarbij het voorbeeld van een homoseksuel die wordt gedood door middel van blok op het hoofd te slaan (CGVS, pg.3) -, is dergelijke gelatenheid zeer opmerkelijk te noemen. Er kan verwacht worden dat een jongeman bij een dergelijke bewustwording zich wel degelijk zorgen over de situatie zou maken en zich niet zomaar op zijn gemak zou voelen.

Bovendien blijkt dat u een vriendin hebt waarmee u in de toekomst graag zou willen trouwen (CGVS, pg.3). U zou hiervoor ook de nodige stappen hebben gezet (CGVS, pg.4). U zou er nooit aan hebben gedacht om samen te wonen met een man (CGVS, pg.4) en stelt het meer te hebben voor seks met iemand in de aanwezigheid van uw vriendin of een vriendin die haar vriendin meebrengt en seks hebben tegenover u (CGVS, pg.3). Voor iemand die daadwerkelijk biseksueel is, kan het gevoelsmatige niet zomaar klinisch afgesloten worden van het lichamelijke zoals dat bij u het geval zou zijn geweest. Uw verklaringen zetten dan ook verder uw geaardheid op losse schroeven.

In de marge dient ten slotte te worden opgemerkt dat u in het kader van uw initieel verzoek om internationale bescherming op geen enkele wijze heeft verwezen naar uw voorgehouden seksuele identiteit. Uw verklaring voor het niet vermelden van uw beweerdde geaardheid – zo schaamde u zich destijds en was bang om dit te vertellen (CGVS, pg.1) – is echter niet afdoende. Dat u slechts bij een procedure tot opheffing van uw subsidiaire beschermingsstatus, van uw geaardheid gewag maakt, doet, zeker gezien bovenstaande verklaringen betreffende deze vermeende geaardheid, eveneens een schaduw werpen op de geloofwaardigheid ervan.

Gezien uw verklaringen blijkt dat u er niet in bent geslaagd uw gevoelens en uw bewustwording van uw vermeende seksuele geaardheid te staven of te concretiseren aan de hand van doorleefde verklaringen, iets wat nochtans redelijkerwijze kan worden verwacht van iemand die het moeilijke en lange proces van het zoeken zijn seksuele identiteit heeft doorlopen, nota bene in een strenge islamitische maatschappij zoals in uw land van herkomst.

Uw verklaringen reiken niet verder dan stereotiepe opvattingen betreffende biseksualiteit en verwijzen uitsluitend naar het stellen van seksuele daden, hetgeen op zich niet volstaat om uw voorgehouden geaardheid aan te tonen daar deze niet aannemelijk wordt gemaakt door de loutere beschrijving van (stereotype) daden. Biseksualiteit betreft immers een intrinsiek onderdeel van de persoonlijkheid en kan niet worden herleid tot één aspect, in casu het plezier van seksuele contacten.

Daar uw geaardheid als niet geloofwaardig kan worden beschouwd, bewijst u vervolgens ook niet dat u wegens uw vermeende geaardheid in Irak persoonlijk zou worden blootgesteld aan vervolging of aan discriminerende maatregelen van een zodanige omvang of ernst dat ze vervolging in de zin van het Verdrag van Genève zouden vormen.”

2.4.8. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij zich heeft geïdentificeerd als biseksueel bij het gehoor omtrent de intrekking van zijn subsidiaire beschermingsstatus. Dit werd toen niet geloofd maar intussen heeft verzoeker lange tijd stilgestaan om voor zichzelf uit te maken welke geaardheid hij had. In de periode van zijn gehoor heeft hij de heer M.L. ontmoet, voor wie hij romantische gevoelens koesterde. Deze gevoelens waren wederzijds, maar het heeft verzoeker tijd gekost om uit te maken dat hij homo-seksueel was, mee gelet op het stigma dat hierop lag vanuit zijn thuis, zijnde Irak. Tijdens zijn verblijf in België en ook tijdens zijn verblijf in de gevangenis hebben verzoeker en M.L. meerdere malen per week telefonisch contact, hij verwijst hiervoor naar stuk 3 bij het verzoekschrift. Ze hebben ook persoonlijk contact tijdens verzoekers verblijf in de gevangenis en ook herhaaldelijk intieme contacten, verzoeker verwijst naar stuk 4 bij het verzoekschrift. Verzoeker betwist dat er de voorbije jaren geen enkel contact zou zijn geweest tussen hem en M.L. Hieruit blijkt volgens verzoeker dat hij homoseksuel is. Deze relatie was indertijd niet in dezelfde mate aanwezig of bestaand als nu, zodat dit wel degelijk een nieuw element betreft.

In de bestreden beslissing wordt hierover het volgende uiteengezet: “Uit uw administratief dossier blijkt namelijk dat u zich opnieuw beroept op uw voorgehouden seksuele geaardheid. U brengt hierbij echter geen elementen aan die de vastgestelde ongeloofwaardigheid betreffende dit asielmotief kan weerleggen. Het hoeft geen betoog dat uw claim dat u homo- dan wel biseksueel zou zijn weinig overtuigend is aangezien er een merkbaar verschil bestaat tussen homoseksualiteit en biseksualiteit. Bovendien moet er worden vastgesteld dat uw tweede verzoek wel bijzonder laat is overwegende dat de opheffing van uw beschermingsstatuut dateert van 4 oktober 2018, bijna 4 jaar geleden, en u dit verzoek pas indiende op het moment dat u zich in een gesloten centrum bevond met het oog op een repatriëring. De

brieven die u voorlegt volstaan evenmin op geen enkele manier om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweerde seksuele geaardheid te weerleggen. Het betreffen hier immers louter brieven afkomstig van een, veel oudere, Belgische mannelijke persoon, zonder enige reactie van uw kant waaruit mogelijk oprechte gevoelens ten aanzien van deze man zouden kunnen worden afgeleid of waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat u daadwerkelijk een relatie met hem zou hebben of dat u daadwerkelijk homo- of biseksueel zou zijn. De DVZ stelde hieromtrent trouwens reeds vast dat de afzender van deze brieven u weliswaar herhaaldelijk bezocht in de gevangenis maar dat het laatste bezoek dateert van 6 september 2019, inmiddels ook bijna 3 jaar geleden (doc DVZ, 'Vasthouding met het oog op verwijdering' 19/05/2022)."

De verklaringen die verzoeker aflegde in het kader van huidig volgend verzoek (adm. dossier, stuk 6, inventaris en documenten DVZ, schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag) betreffen het feit dat hij biseksueel is en daarom angstig is voor een terugkeer naar zijn land, hij heeft een paar liefdesbrieven en sms'en als bewijs. De Raad volgt de commissaris-generaal in zijn standpunt dat verzoeker hiermee geen elementen aanbrengt die de vastgestelde ongeloofwaardigheid betreffende dit asielmotief weerleggen en dat er ook een merkelijk verschil bestaat tussen homoseksualiteit en biseksualiteit. De brieven die verzoeker voorlegde (adm. dossier, stuk 4, map met documenten, stuk 5) betreffen inderdaad louter brieven van een Belgische man aan verzoeker zonder reactie daarop van verzoeker en dateren van 22 oktober 2020, 19 januari 2021, 10 augustus 2021 en van een onleesbare datum. Uit deze brieven blijkt dat verzoeker en M.L. elkaar kennen maar er kan niet uit worden afgeleid dat verzoeker homoseksueel is.

Stuk 3 bij het verzoekschrift betreft een e-mail van dezelfde M.L. aan de advocaat van verzoeker, waarin hij uitlegt dat hij en verzoeker elkaar al ongeveer vijf jaar kennen. Hij heeft verzoeker viermaal een bezoek gebracht in Merksplas en in de coronaperiode belden ze wekelijks twee- tot driemaal en vroeg verzoeker hem soms om een kleine storting. M.L. vertelt dat in deze gesprekken een zekere liefde is ontstaan. Hij wil verzoeker helpen om hier een mooi leven op te bouwen. Hij schrijft *"Als mn vraagt is er een relatie moeilijk zolang je niet samen bent anders heel graag"*. De Raad stelt vast dat uit deze mail en uit deze onduidelijke zin niet blijkt dat verzoeker en deze man effectief een liefdesrelatie zouden hebben of dat verzoeker werkelijk homoseksueel is. De telefonische contacten worden niet gestaafd en volstaan evenmin om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit asielmotief te weerleggen

Uit stuk 4 bij het verzoekschrift blijkt dat M.L. op 3 juni 2022, 28 juni 2022 en 8 juli 2022 op gewoon bezoek is gekomen bij verzoeker in het centrum in Merkplas en op 20 juni 2022 op intiem bezoek. Hieruit blijkt dat verzoeker en M.L. nog contact hebben met elkaar, maar hieruit blijkt niet dat verzoeker werkelijk homoseksueel zou zijn. Het feit dat er op 20 juni 2022 een intiem bezoek heeft plaatsgevonden, doet geen afbreuk aan het feit dat het louter stellen van seksuele daden niet volstaat om een voorgehouden geaardheid aan te tonen. Een geaardheid wordt immers niet aannemelijk gemaakt door de loutere beschrijving of het louter uitvoeren van seksuele daden. Biseksualiteit of homoseksualiteit betreft immers een intrinsiek onderdeel van de persoonlijkheid en kan niet worden herleid tot één aspect, in casu het hebben van seksuele contacten. De Raad sluit zich aan bij het niet weerlegde oordeel van de commissaris-generaal dat verzoeker er niet in is geslaagd zijn gevoelens en zijn bewustwording van zijn vermeende seksuele geaardheid te staven of te concretiseren aan de hand van doorleefde verklaringen, iets wat nochtans redelijkerwijze kan worden verwacht van iemand die het moeilijke en lange proces van het zoeken naar zijn seksuele identiteit heeft doorlopen, nota bene in een strenge islamitische maatschappij zoals in verzoekers land van herkomst.

De Raad merkt ook op dat stukken moeten worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen die reeds door verzoeker zijn afgelegd en slechts een objectieve bewijswaarde hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, wat in casu niet het geval is.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat zijn tweede verzoek bijzonder laattijdig is, nu de opheffing van zijn beschermingsstatuut dateert van 4 oktober 2018, bijna vier jaar geleden, en hij huidig verzoek pas indiende op het moment dat hij zich in een gesloten centrum bevond met het oog op een repatriëring.

2.4.9. Waar verzoeker in de aanvullende nota kritiek uit op het feit dat hem niet het volledige administratief dossier werd bezorgd, dat dit pas gebeurde nadat hij reeds het verzoekschrift had moeten indienen en dat zijn raadsman op deze wijze niet op de hoogte was van de beslissing van 4 oktober 2018 tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus en de reden waarom toen geen geloof werd gehecht aan zijn

homoseksualiteit, merkt de Raad op dat de beslissing van 4 oktober 2018 indertijd ter kennis werd gebracht van verzoeker in het penitentiair complex te Brugge op 9 oktober 2018 en verzoeker deze beslissing ondertekende voor ontvangst (administratief dossier, stuk 7, voorgaande verzoeken). Dat verzoeker momenteel niet meer over deze beslissing zou beschikken en deze niet kon meedelen aan zijn huidige raadsman, kan de verwerende partij niet ten kwade worden geduid. Bovendien stond het verzoeker en zijn raadsman vrij om voor de zitting het administratief dossier in te kijken en zo deze beslissing te raadplegen.

2.4.10. Gezien geen geloof wordt gehecht aan zijn homoseksualiteit of biseksualiteit, kan niet worden aangenomen dat verzoeker zich bij een eventuele terugkeer naar Irak als homoseksueel of biseksueel zal uiten en evenmin dat hij op basis daarvan vervolging dient te vrezen. Verzoeker brengt bijgevolg geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Evenmin beschikt de Raad over dergelijke elementen.

2.4.11. Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en in de verweernota en de beschikbare informatie, zoals deze ook blijkt uit de update van de verwerende partij ingevolge de verweernota van 20 juli 2022. In de verweernota wordt het volgende gemotiveerd:

“Verweerder wenst dienaangaande toe te voegen dat bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 in rekening worden genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden.

Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermings-status toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoeker afkomstig is. Gezien de verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie

in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden.

De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021 en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren.

Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten brem-bommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties

tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar informatie die minder recent is dan deze waaraan de verwerende partij refereert en deels dezelfde is als deze waarop zij zich baseert en toont bijgevolg niet aan dat de informatie waarop de verwerende partij zich steunt foutief of verouderd is, noch dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. Bovendien bracht de verwerende partij middels haar verweersnota een update van de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad aan. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Waar verwezen wordt naar verzoekers profiel van soenniet en zijn seksuele geaardheid dient er vooreerst op gewezen dat hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoeker zijn homoseksuele of biseksuele geaardheid niet aannemelijk heeft gemaakt. Zijn profiel van soenniet kan niet worden beschouwd als 'persoonlijke omstandigheid' die maakt dat verzoeker, in vergelijking met andere personen, een verhoogd risico zou lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Bagdad. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een

terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.4.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig volgend verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

A. DE SMET